

Deze vlieger voor zwakke tot en met matige wind (4 Bfirt) zag ik voor het eerst in het boek "Cerfs-volants" van Didier Carpentier en Joël Bachelet.

Na hem gebouwd te hebben, niets dan lof over zijn vlieggedrag.

De 2 cellen en het flapperen van de vleugeluiteinden hebben een stabiliserende werking. Naar mijn mening kan dit model met aanpassing van de maten en stevigheid van het geraamte, gemakkelijk vergroot of verkleind worden.

Het geraamte

Toen ik deze vlieger in 1981 bouwde werd voor het geraamte voor de ligger en 3 staanders rondhout \varnothing 9 mm gebruikt. Zou ik hem nu bouwen dan gebruikte ik voor de ligger RF-buis 8 x 6 mm, dan kunnen we 2 delen van 1 m toepassen waarbij de uiteinden 2,5 cm uitsteken. De staanders hebben bijzonder weinig te lijden, die zou ik \varnothing 9 mm raminhout laten.

De ligger heeft geen v-stelling; op de plaats waar hij de 2 staanders kruist, knopen we de ligger met lintjes vast. Laat de lintjes om de staanders heen lopen.

De huid

Omdat het hier een vlieger voor lichte wind betreft koos ik 20 grams spinnakernylon. Let op de stofrichting, de trek ontstaat dwars op de vlieger; zie het motiefje in de tekening.

Het aangegeven formaat van de huid en de cellen breiden we met 1 cm uit. De randen verstevigen we door 1 cm om te slaan waarna we ze vaststikken. De extra cm aan de uiteinden van de cellen gebruiken we om de cel vast te zetten in de hoes van de huid. Houdt rekening met hoezen voor de staanders. Neem daarvoor 3 cm extra spinnaker; als we deze 3 cm dubbel vouwen ontstaat de hoes. Hierin dan ook de neuscel opnemen. Hoe vindt de opsluiting van de staanders in de hoezen plaats? Daarvoor bestaan enkele